

ועל שהעברתי תמיד על מזותי, עזבו את הדין, ולא יכלו לדון בכך, עד שהעלו את דיין למקום אחר, ולא ידעתי לאיזה מקום. ובא מן הדין לעוד אוטי, ולחת לי זמן להשלים פלמודי בעולם הזה, שעדרין לא גמרתי אותו, ולא עזב אותו מלך המות, עד שנותנו לו במקומי את רבינו פרוספראן פזקון של מקדם, ואנו עזב אותו. בשראייהם הדרמות בפני וצחוק בפה, אותם הדרמות - שכחתי מפחדו של מלך המות, וצחקתי - משמחת השכינה, ועל שחכו לי עד זמן אחר כדי להוציא לי מה שגלותי לכם. ולא ישנתי על יד מלך המות, אלא השאירו עמי את רבינו אורשעיא, ועמו הולך אני לשם.

תמהו החרדים, וקראו עליו, (תהלים פד) עברי בעמק הפלא מעין ישיתתו גם ברכות יעתה מורה. עברי בעמק הפלא - זה רבינו פרוספראן, שעבר על זה של מה הוא גרם בכלה לכל העולם. שהוא גרם בכלה לגורם מעין ישיתתו - שהניחתו למגרר את תלמודו, ולהיות מעין בתורה. לפיכך, גם ברכות יעתה מורה. אם התורה גורמת לנו חיים, כל שכן מי שגורס אותה גרסה ולומר אותה.

קרא עליו רבינו יוחנן, (תהלים קט) זרח בחשך אור ליישרים חנון ורוחום וצדיק. זרח בחשך, מהו חשך? זה מלך המות, שמאמר וחשך על פניו העולם, כמו שגאנטר שמאיר הקדוש ברוך הוא לצדק הזה, רבינו פרוספראן, את אור התורה. ומה עוזה את זה? רקודש ברוך הוא, שגאנטר מנון ורוחום וצדיק.

על האבערנא על מדותי תדריך, שבקו דין, ולא יכולו לי למידן בהאי, עד דסליקו דיןאי לאתר אחרא, ולא ידענא לאן אמר. ואתניא מן דין, לשבקא לי, ולמייב לה זימנא, לאשלא פלמודאי בהאי עלמא, דעתין לא גמירנא ליה, ולא شبיך לי מלך המות, עד דיבחו ליה באטרי רבי פרוספראן סבא דמלקדמין, באדין שבך לי.

בד חמיתון דמעין באנפאי, וחוקא בפומאי. איןון דמעין, דקא בכינא מדרחילו דמלך המות. וחייביכנא מחרודה דשכינטא. רעל דאוריכו לי עד זמנא אחרא, בגין לאודעא לי מה דגלוינא לכון. ולא דמיינא על יד מלך המות, אלא שבקו בהראני לרבי אורשעיא, ועמאיה אולינא פמן.

תמהו חביריא, וקרו עלייה, (תהלים פר ז) עברי בעמק הפלא מעין ישיתתו גם ברכות יעתה מורה. עובי בעמק הפלא, דא ר' פרוספראן, דעבר על דא דמלך המות, דאיهو עמוק הפלא. דאייהו גרים (דף צח ע"ב) בכיה לכולי עולם. מעין ישיתתו, דהניחתו למיגמר תלמודיה, ולמחיי מעין באורייתא. לפיכך, גם ברכות יעתה מורה. אי אוּרייתא גרים ליה חיים, כל שכן מאן דגרים ליה גרסא ואוליף ליה.

קרא עליה ר' יוחנן, (שם קיב ז) זרח בחשך אור ליישרים חנון ורוחום וצדיק. זרח בחשך, מהו חשך. דא מלך המות, דאחשיך אנפאי עולם. כמה דאת אמר, (בראשית א כ) וחשך על פניו תהום. אור ליישרים דאגהיר קוידשא בריך הוא לצדק דא, רבינו פרוספראן, נהירו דאורייתא. ומאן עבר דא. קוידשא בריך הוא, דאיקיידי (תהלים קיב ז) חנון ורוחום וצדיק.